

РЕШЕНИЕ

№ 1526

гр. София, 11.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **11557** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мирослава Керимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следв. от АПК във вр. с чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу решение от 18.09.2013г по нахд № 8988/2012г., с което съдът е потвърдил наказателно постановление № 23 - 2304301 от 03.01.2012 г., издадено от директор на Дирекция "Инспекция по труда" -Софийска област, с което на основание чл.413, ал. 2 от КТ на жалбоподателя [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева за нарушение на чл.60, ал.1 вр. ал.1 във вр. с чл.61 от Наредба № 2 от 22 март 2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, във вр. с чл.127, ал.1, т.3 от КТ. Претендира се незаконосъобразност на обжалваното решение на съда поради неправилно приложение на закона. Основно се прави възражение, касаещо размера на наложената санкция. Според касатора, след като нормата на чл. 413 ал.2 от КТ предвижда наказание имуществена санкция от 1500 до 15 000, изцяло необосновано и без мотиви, органът е наложил санкция в размер на 3 000лв. Същият размер от една страна се приема за немотивиран от органа, а от друга страна се определя като завишен предвид липсата на доказани обстоятелства, които да водят до определяне на размер на наказание над минималния. На следващо място се твърди, че може да намери приложение и разпоредбата на чл. 415в от КТ, тъй като нарушението било отстранено

веднага, а за работниците не са настъпили вреди.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Б., която поддържа жалбата. Заявява, че между страните е подписано споразумение по чл. 415 г от КТ, което дори и да не е одобрено преди издаване на НП, същото е индиция, че от страна на органа е имало желание на дружеството да се наложи санкция в минимален размер. Ответникът по жалбата, Дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област не се представлява в процеса.

СГП чрез прокурор Никова взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АССГ в настоящия касационен състав, след извършена служебна проверка за допустимост на касационната жалба, приема същата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН, решението на РС подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно разпоредбата на чл. 348. (1) от НПК: Присъдата и решението подлежат на отмяна или изменение по касационен ред: 1. когато е нарушен законът; 2. когато е допуснато съществено нарушение на процесуални правила; 3. когато наложеното наказание е явно несправедливо.

Съгласно разпоредбата на чл. 218 ал.2 от АПК: За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

При извършена служебна проверка за валидността и допустимостта на решение от 18.09.2013г на СРС, АССГ в настоящия касационен състав приема, че решението е валидно и допустимо.

В касационната жалба не се правят възражения за допуснати от СРС съществени процесуални нарушения.

При извършена служебна проверка за приложението на материалния закон от РС и по наведените в касационната жалба възражения за неправилност на решението на РС в частта относно размера на наложеното наказание, касационната инстанция приема следното:

СРС е събрал относими, допустими и необходими за установяване на фактическата обстановка по делото доказателства, въз основа на които е установил фактическа обстановка, която като цяло се споделя от касационната инстанция. Единственото възражение пред касационната инстанция касае размера на наложеното наказание и приложението на разпоредбата на чл. 415в от КТ.

Нарушението, реализирано от жалбоподателя – работодател е в това, че същият не е предприел мерки за осигуряване на безопасност от падане на хора или предмети при работа на височина, чрез подходящо оборудване, колективни и/или лични предпазни средства или чрез използването на анкерирани защитни съоръжения, или предпазни колани, захванати към устойчива или здрава конструкция, при извършване на СМР на височина от работници на фирма подизпълнител, на покривна плоча и в близост до небезопасени контури, стълбища и асансьорни шахти от строящата се сграда. Нарушението не се оспорва от жалбоподателя – работодател пред АССГ. С НП е прието, че са нарушени разпоредбите на чл. 60, ал.1 и ал.2 във вр. с чл.61 от Наредба № 2 от 22 март 2004 г. за минималните изисквания за

здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи във вр. с чл. 127 ал.1 т.3 от КТ. За така изписаното нарушение, на работодателя е наложена имуществена санкция на основание чл. 413 ал.2 от КТ в размер на 3000лв.

Съгласно разпоредбата на чл. 413 ал.2 от КТ, работодател, който не изпълни задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице, ако не подлежи на по-тежко наказание - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв. В случая е наложена санкция от 3000лв без в НП да се съдържат мотиви относно размера на наложеното наказание, като в тази насока АССГ споделя възраженията на касационния жалбоподател. СРС е изписал, че определеният размер е съответстващ на тежестта на нарушението, без да е мотивирал всъщност с какво нарушението като такова съотнесено към нарушенията от същия вид, се явява по-тежко и какво налага определяне на размер на наказание над минималния по закон.

По отношение на приложението на разпоредбата на чл. 415в от КТ, АССГ в настоящия касационен състав приема, че същата не намира приложение в случая, тъй като дружеството не ангажира доказателства за отстраняване на нарушението непосредствено след реализирането му. Последното подлежи на доказване в процеса, и не може съдебното решение в тази част да почива единствено на твърдения на работодателя.

Предвид гореизложеното, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че решението на РС, с което е потвърдено процесното НП следва да се отмени и вместо него се постанови друго, с което се намали размера на наложеното наказание на дружеството – работодател от 3000лв на 1 500лв. Задължение на органа при определяне на размера на наказанието е да посочи на какво основание приема размера на санкцията за съответстващ на тежестта на конкретното нарушение. В тази насока мотиви не са изложени в оспорваното НП, а и от мотивите на РС не става ясно с какво това нарушение е по-тежко от друго такова от същия вид. Според касационната инстанция, по преписката и пред РС не са представени доказателства, които да обосновават по-висока степен на обществена опасност на това нарушение от други такива от същия вид, което е достатъчно основание за намаляване на размера на наказанието на минималния.

Воден от горното и на основание чл. 221 ал.2 от АПК АССГ в настоящия съдебен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 18.09.2013г по нахд № 8988/2012г. на СРС, вместо което постанови:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 23 - 2304301 от 03.01.2012 г., издадено от директор на Дирекция "Инспекция по труда" -Софийска област, с което на основание чл.413, ал. 2 от КТ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева за нарушение на чл.60, ал.1 вр. ал.1 във вр. с чл.61 от Наредба № 2 от 22 март 2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, във вр. с чл.127, ал.1, т.3 от КТ, КАТО НАМАЛЯВА РАЗМЕРА НА НАЛОЖЕНАТА ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ НА 1 500лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
/М.С./

ЧЛЕНОВЕ:
/Вл. Н./

.....
/М.К./